

# На 95-му році рівнянин узявся за нову книгу



(Початок на с. 1)

— День нападу фашистів на Радянський Союз застав мене на роботі в колгоспі, — пригадує Андрій Молчанов. — Після закінчення середньої школи, тоді це була десятирічка, мене не взяли до училища за віком. А мої на рік старші друзі поїхали вчитися. Я ж разом з іншими старшокласниками пішов працювати до колгоспу, збирати врожай. Ось там і почув про війну. Тоді здавалось, що це десь далеко і до нас, в Новий Буг, не дійдуть. Та ворог наближався, і довелося робити вибір. Батько сказав мені: «Ти комсомолец, брати твої комуністи, залишатися в стороні нам не можна». В той час із Нового Буга йшов на фронт винищувальний батальйон, командиром якого був директор школи, в якій я навчався.

Андрій Леонтійович приєднався до цього батальйону. Пригадує, як ішли маршем дві три доби. Мали вже перейти Дніпро, як потрапили під німецький обстріл.

— Нас було сорок чоловік. Під час обстрілу всі розбіглися хто куди, — поринає у спогади ветеран. — З двома друзями ми

переправились через Дніпро, йшли дві ночі до залізничної станції. Вирішили їхати до Харкова чи Москви. З потяга нас зняли в місті Сухиничі Калузької області. Там формувалось ополчення на захист Смоленська. Це було 16 липня, німці були вже там.

Пригадує, що потрапив до мінометної роти, яку розбили. Отримав контузію — тріснули барабанні перетинки у вухах. Опам'ятавшись, побачив, що німці женуть військовополонених, впав у воронку після вибуху, переcheкав, потім задрімав.

— Проспав добу чи менше, — пригадує Андрій Леонтійович. — Прокинувся, дивлюся — сонце сідає. Добрів до якогось села, а його вже німці зайняли. В якійсь бідній хатині мене прихистила бабуся. Вона півтора тижня лікувала мене різними травами. Потім я перейшов спокійно лінію фронту і опинився у наших. Якраз формувался курс до школи сержантів. Я вступив. Таким чином починалася моя воєнна кар'єра.

— А де ви зустріли перемогу? — запитуємо ветерана.

— До перемоги був далекий шлях: відступ, боротьба за Харків. Був полон, з якого я благополучно втік, — пригадує він. — Потім відступали до Кавказу, побував я у Владикавказі. Далі ми звільняли південь України: Маріуполь, Херсон, Миколаїв. Після звільнення останнього в березні 1944 року нас потягом відправили на Білорусь. А вже від Бобруйська до Варшави пройшли 600 кілометрів у боях. Потім повернулися

в Брест, отримали поповнення і вирушили на східну Прусію. Там були дуже тривалі бої, а далі штурм Берліна. Звідти 3 травня на світанку ми рушили на Прагу. За півтори сотні кілометрів за Прагою зустрілися з американцями, і на тому закінчилася моя війна. П'ятеро моїх рідних братів загинуло, звільняючи Україну від фашистських загарбників, під Харковом, Дніпром, Миколаєвом, Києвом та Львовом.

Півсвіту Андрій Леонтійович пройшов у солдатських чо-

ботах. Та не менше він об'їздив уже у мирний час. Все ж на схилі літ доля його завела до Рівного, де ветеран нині мешкає з дружиною.

— У Рівному постійно живу з 2001 року, хоча вперше був прописаний у цьому місті ще в 1979-му, — розповідає Андрій Молчанов. — Тоді за конкурсом мене прийняли доцентом на кафедрі російської та зарубіжної літератури в педінститут. Працював два роки, почав хво-

рити на бронхіт і мусив поміняти клімат — переїхав на роботу до Казахстану, де ми прожили двадцять років, не втрачаючи зв'язку з Рівним.

Крім військового звання полковник Андрій Молчанов має ще й учене — професор. У його доробку вже є книга спогадів «Як німці дійшли до Волги». Нині, на 95-му році життя, працює ще над однією книгою про війну, цього разу про те, як фашистські загарбники покидали звільнену землю.

Ніла **ВОВЧИК**

**Щороку 22 червня в Україні вшановується пам'ять мільйонів українців, життя яких обірвала Друга світова війна.**

**У Рівному цього дня відбулись пам'ятні заходи. На алеї Героїв військового меморіалу кладовища «Дубенське» керівництво міської та обласної влади спільно з ветеранами і громадськістю вшанувало героїчний подвиг наших захисників хвилиною мовчання та покладанням квітів до меморіального комплексу. Серед них був і 94-річний ветеран Андрій Молчанов.**